

PHẨM III
PÀRICCHATTAKA

1. (29) Chuyện thứ nhất - Lâu Đài Huy Hoàng (Ulàra-Vimàna)

Bấy giờ, bậc Đạo Sư trú tại *Rājagaha*, ở Trúc Lâm. Thời ấy ở *Rājagaha* trong một gia đình thường cúng dường Tôn giả *Mahà-Moggallàna* có một thiếu nữ chuyên tâm bố thí và thích thú bố thí.

Tại nhà ấy, các loại thực phẩm cúng và mềm đều được làm sẵn sàng trước buổi Ngọ trai chính thức. Thời ấy, cô gái kia thường đem bố thí nửa phần thức ăn mà nàng có trong nhà. Nàng không ăn trừ khi đã bố thí xong.

Ngay cả khi nàng không thấy một vị xứng đáng nhận phần cúng dường, nàng cũng để dành một số thực phẩm cho đến khi nàng gặp một vị như thế. Nàng cũng bố thí luôn cho đám hành khất nữa.

Bấy giờ mẹ nàng thường hân hoan hạnh phúc tự nhủ: “Con gái ta chuyên tâm bố thí và thích thú bố thí cúng dường”. Rồi bà cho nàng phần ăn gấp đôi. Khi một phần ăn mà nàng nhận đã được phân phát, bà mẹ lại cho nàng phần thứ hai. Nàng cũng tiếp tục phân phát phần ấy.

Cứ vậy với thời gian trôi qua, khi đến tuổi, cha mẹ nàng đem gả nàng cho con trai một gia đình khác cũng ở trong thành phố này. Song gia đình này có tà kiến, không mộ đạo.

Bấy giờ, Tôn giả *Mahà-Moggallàna* đang lúc đi khất thực từng nhà, dừng lại trước cửa nhà cha chồng của thiếu nữ kia. Khi nàng thấy Tôn giả, lòng đầy thành tín, liền thưa:

- Bạch Tôn giả, xin hãy vào đây.

Nàng mời Tôn giả vào trong, cung kính đánh lễ và cầm lấy chiếc bánh đã được bà mẹ chồng để dành. Nhưng không thể tìm ra bà, nàng tự nhủ: “Ta sẽ kể với mẹ sau về việc này và làm cho bà hân hoan vì thiện sự của ta”, rồi nàng dâng bánh lên Trưởng lão.

Vị Trưởng lão nói lên tùy hỷ công đức và tiếp tục lên đường. Còn cô gái thưa với mẹ chồng:

- Con đã cúng dường Tôn giả *Mahà-Moggallàna* chiếc bánh mà mẹ để dành.

Khi nghe nàng nói vậy, bà mẹ chồng kêu lên:

- Con này thật vô phép quá! Mày đã đem cho một Sa-môn đồ vật của ta mà thậm chí cũng không xin phép nữa!

Rồi, bà nói giọng lấp bắp vì bị con giận trấn áp và không còn suy nghĩ phải trái, liền chụp cái chày gậy nện tui bụi vào vai cô gái.

Cô gái này thể chất mong manh yếu đuối và thọ mạng sắp chấm dứt, nay bị thương tích trầm trọng gây đau đớn khốc liệt, chỉ trong vòng vài ngày nàng qua đời và được tái sanh vào cõi trời Ba mươi ba.

Mặc dù nàng đã tạo được nhiều nghiệp lành, việc nàng đã đặc biệt cúng dường Trưởng lão này vẫn là tối thắng hơn cả.

Tôn giả *Mahà-Moggallàna* du hành lên cõi trời như được tả ở trên, liền hỏi nàng:

1. Đoàn tiên hộ tống thật huy hoàng,
Dung sắc nàng làm sáng thập phương,
Ngọc nữ múa đàn cùng hát xướng,
Tiên đồng trang điểm biết bao chàng.

2. Tiên chúng làm nàng hỷ lạc luôn,
Vây quanh hầu cận thật vinh quang,
Đây Lâu đài của nàng vàng ánh,
Thiên nữ, nàng trông đẹp rõ ràng.

3. Nàng là bà chủ đám tiên này,
Được hưởng tràn trề lạc thú thay,
Đầy đủ oai thần, dòng quý tộc,
Hân hoan giữa hội chúng như vậy,
Hỡi nàng Thiên nữ, khi ta hỏi,
Hãy nói nghiệp gì tạo quả đây.

Khi được Trưởng lão hỏi như vậy, Thiên nữ đáp:

4. Khi được sinh ra giữa thế nhân,
Con là người ở cõi phàm trần,
Đã làm dâu của gia đình nọ
Yếu kém về đức hạnh bản thân.

5. Giữa người keo kiệt, chẳng tâm thành,
Con có lòng tin, đức hạnh lành,
Trong lúc ngài đang đi khất thực,
Con dâng chiếc bánh tự tay mình.

6. Con đã trình thưa với mẹ chồng,

“Mới đây vừa đến một Sa-môn,
Với Ngài, con có lòng thành tín,
Dem bánh dâng bằng tay của con”.

7. Bà mẹ chồng liền mắng nhiếc con:

“Con dâu thiếu lễ giáo gia môn,
Mày không muốn hỏi xin ta đây,
Khi muốn cho hành khát dọc đường!”.

8. Rồi mẹ chồng con nổi giận đầy,
Đánh con túi bụi với cây chày,
Trúng vai con đã làm thương tổn,
Con chẳng sống thêm được mấy ngày.

9. Lúc ấy con thân hoại mạng chung,
Tự do, giải thoát cõi trần gian,
Tái sanh hội chúng trời Đao lợi,
Tam thập tam thiên hỷ lạc tràn.

10. Vì thế sắc con đẹp thế này,
Và con vinh hiển ở nơi đây,
Bất kỳ lạc thú nào trong dạ
Yêu chuộng, tức thì xuất hiện ngay.

11. Xin trình Tôn giả đại oan thân
Công đức con làm giữa thế nhân,
Nhờ đây oai nghi con rực rỡ,
Dung quang tỏa sáng khắp mười phương.

2. (30) Chuyện thứ hai - Lâu Đài Do Cúng Mía (Ucchu-Vimàna)

Bây giờ, bậc Đạo Sư trú tại Rājagaha cũng giống như trong chuyện trước. Song điểm khác ở đây là: nàng cúng dường khúc mía, và bị đánh bằng cái ghe chết ngay lập tức và được tái sanh lên cõi trời Ba mươi ba.

Ngay đêm ấy, nàng đến yết kiến bậc Trưởng lão, và giống như mặt trăng, mặt trời, nàng làm cho Linh Thú Sơn rực sáng trong khoảnh khắc ấy. Đánh lễ Tôn giả xong, nàng đứng sang một bên với dáng điệu cung kính. Sau đó Trưởng lão hỏi nàng:

1. Quả đất cùng chung các vị thần
Được làm rạng rỡ thật vinh quang,
Như vàng nhật nguyệt, nàng soi sáng
Với ánh huy hoàng, vẻ mỹ quan,
Như Phạm Thiên siêu quần bạt chúng
Giữa Trời Đao lợi với Thiên Hoàng.

2. Hỡi nàng mang các chuỗi thanh liên,
Cùng chuỗi bảo châu ở trán trên,
Da tựa vàng ròng, trang điểm đẹp,
Xiêm y tuyết mỹ của thần tiên,
Nàng là ai đó, này Thiên nữ,
Đánh lễ ta rồi đứng một bên?

3. Nghiệp gì nàng đã tạo trên đời,
Kiếp trước sinh ra ở cõi người?
Bố thí vẹn toàn hay giữ giới?
Nhờ đâu vinh hiển, được lên trời?
Hỡi nàng Thiên nữ, khi ta hỏi,
Nghiệp quả gì đây, hãy trả lời.

Khi được Trưởng lão hỏi vậy, nàng Thiên nữ giải thích:

4. Mới đây, Tôn giả, chính trong làng,
Khát thực, đến nhà của chúng con,
Con cúng dường ngài cây mía nhỏ
Với lòng thành tín, nhiệt tâm tràn.

5. Sau đó mẹ chồng mắng chửi con:

“Mày quăng khúc mía ở đâu chẳng?”

- Con không quăng cũng không ăn mía,
Con cúng Sa-môn đạt tịnh an.

6. “Quyên của ta đây hoặc của mày?”

Mẹ chồng nói vậy, chửi con ngay,
Bà cầm chiếc ghế quăng con ngã,
Vong mạng, con thành Thiên nữ đây.

7. Đó là thiện nghiệp trước con làm,
Phước quả này con hưởng vẹn toàn,
Thiên chúng cùng con vui thỏa thích
Năm nguồn dục lạc tạo hân hoan.

8. Đó là thiện nghiệp trước con làm,
Phước quả này con hưởng vẹn toàn,
Thiên chủ cùng chư Thiên bảo hộ,
Ban cho dục lạc đủ năm nguồn.

9. Phước quả này không phải nhỏ nhoi,
Cúng dường mía kết quả cao vời,
Nay con hưởng lạc cùng Thiên chúng,
Tìm thú vui năm dục cõi trời.

10. Phước quả này không phải nhỏ nhen,
Cúng dường khúc mía với lòng tin
Tạo thành kết quả đầy vinh hiển,
Được hộ phò trong Hỷ lạc Viên,
Tam thập tam thiên nhờ Đế Thích,
Như ngài ngàn mắt trú bình yên.

11. Tôn giả, hiền nhân thương xót con,
Đến gần, con hỏi có khang an,
Rồi con dâng cúng ngài cây mía
Vời tín tâm và hỷ lạc tràn.

3. (31) Chuyện thứ ba - Lâu Đài Có Chiếc Trường Kỳ (Pallanka-Vimàna)

Bấy giờ, bậc Đạo Sư trú tại Sàvatthi, ở Kỳ Viên. Thời ấy tại thành Sàvatthi, có con gái của một đệ tử tại gia được kết hôn với một nam tử của một gia đình khác cùng gia thế và hoàn cảnh tương tự trong thành ấy.

Nàng có bản tánh tốt đẹp, giữ giới hạnh toàn vẹn, tôn trọng chồng, hành trì Ngũ giới và đúng các ngày Bồ-tát, nàng giữ Bát quan trai giới. Sau đó từ trần, nàng tái sinh vào cõi trời Ba mươi ba.

Tôn giả Trưởng lão Mahà-Moggallàna du hành lên cõi thiên như (đã được tả trên) và hỏi nàng:

1. Trên bảo tọa tô điểm ngọc vàng,

Trăm hoa rải rắc, đẹp huy hoàng,

Trú kia, Thiên nữ oai nghi quá,

Biến hóa hình dung với lực thần.

2. Đàn tiên này hộ tống quanh nàng,

Nhảy múa hát ca, tạo lạc an,

Nàng đắc thần thông Thiên chúng ấy,

Nay là Thiên nữ đại vinh quang,

Xưa làm người ở trong trần thế,

Nàng tạo nên công đức gì chẳng?

Uy lực nàng vì sao rực rỡ,

Dung quang tỏa sáng khắp mười phương?

Thiên nữ giải thích cho Tôn giả qua các vần kệ này:

3. Khi được làm người giữa thế nhân,

Con là dâu quý tộc giàu sang,

Vâng lời chồng bảo, không hờn giận,

Và giữ ngày trai giới nhiệt tâm.

4. Kiếp xưa con đã được làm người,

Lòng dạ thơ ngây, thuở thiếu thời,

Làm đẹp ý chồng, tâm tín cẩn,
Ngày đêm phụng sự để vui đời.
5. Ngày xưa, giữ đạo lý luân thường,
Không sát sanh, tà dục, ác gian,
Không uống rượu nồng, không nói láo,
Con hoàn thành giới luật chu toàn.
6. Vào ngày mười bốn với mười lăm,
Và các ngày mùng tám, sáng trăng,
Đặc biệt là ngày trong nửa tháng
Liên quan Bô-tát giới tu thân,
Lòng thành, trì Bát quan trai giới
Theo đúng pháp hành với nhiệt tâm.
7. Hành trì Thánh thiện pháp liên quan
Tám giới trang nghiêm, quả lạc an,
Tuân phục phu quân, và khả ái,
Con là đệ tử Phật Cồ-đàm.
8. Hành thiện pháp xưa ở giữa đời,
Dự phần ưu thắng vượt hơn người,
Đến khi thân hoại, con thành đạt
Thần lực chư Thiên, đến cõi trời.
9. Trong Lâu đài lạc thú, vinh quang,
Được cả quần tiên hộ tống luôn,
Thiên nữ một đoàn đem hỷ lạc
Cho con trường thọ ở thiên đường.

4. (32) Chuyện thứ tư - Lâu Đài Của Latà (Latà-Vimàna)

Bấy giờ, bậc Đạo Sư trú tại Sàvatthi, ở Kỳ Viên. Thời ấy có một cô gái tên Latà, con của một đệ tử cư sĩ sống ở Sàvatthi, một thiếu nữ có học thức, nhiều tài năng và thông minh, về nhà chồng. Nàng rất khả ái đối với chồng, cha mẹ chồng, nói năng dịu dàng, nhân từ đối với gia nhân, có khả năng đảm đương công việc gia đình, tánh tình hiền thiện, thực hành giới hạnh hoàn hảo, thích thú bố thí, nàng lại tinh cần giữ Ngũ giới trọn vẹn và tuân thủ các ngày Bát quan trai giới.

Sau một thời gian nàng từ trần, và tái sanh làm con gái của Đại Thiên Vương Vessavana (Tỳ-sa-môn).

Song nàng vẫn có tên là Latà. Ngoài ra còn có bốn chị em khác là Sajjà, Pavarà, Acchimatì và Sutà.

Tất cả năm chị em đều được Sakka Thiên chủ bảo dưỡng và đưa vào vị trí thị giả của ngài nhờ khả năng ca múa. Song Latà được sủng ái nhất vì tài đàn hát múa của nàng. Khi nào các nàng hội họp, đều có tranh luận về tài năng âm nhạc. Cả năm đều đi đến Đại Thiên vương Vessavana và hỏi:

- Tân phụ vương, ai trong chúng con có tài nhất về đàn hát múa ca?

Ngài đáp:

- Nay các con, hãy đến chơi nhạc ở hội chúng chư Thiên bên bờ hồ Anottata. Tại đó, tài năng đặc biệt của các con sẽ thể hiện.

Các nàng làm theo lời ngài. Tại đó các tiên đồng không thể nào tự kiềm chế được khi Latà nhảy múa.

Chư vị cười rộ lên vì tràn ngập kỳ thú, hoan nghênh không ngớt và vỗ khăn liên tục, chư vị gây huyền não đến độ làm cho núi Tuyết Sơn như thể đang rung động.

Nhưng khi các nàng khác nhảy múa thì chư vị ngồi yên lặng như sơn ca mùa đông. Như vậy tại đại hội ấy, tài năng đặc biệt của Latà đã thể hiện rõ ràng.

Sau đó tư tưởng này khởi lên trong tâm Thiên nữ Sutà: “Vì hạnh nghiệp gì nàng Latà này đã vượt trội chúng ta về vinh quang hiển đạt? Nào, ta muốn hỏi về hạnh nghiệp Latà đã làm”. Nàng đến hỏi và nàng kia giải thích vấn đề cho nàng rõ.

Đại vương Vessavana bèn trình toàn thể câu chuyện với Tôn giả Mahà-Moggallàna nhân dịp Tôn giả du hành lên thiên giới. Khi trình bày vấn đề lên Đức Thế Tôn từ duyên có đầu tiên của câu chuyện, Tôn giả nói về các nàng Latà, Sajjà, Pavatà, Acchimatì và Sutà như sau:

1. Năm nàng đây chính các tiên nương,

Con gái Tỳ-sa-môn Đại vương,

Thiên đế huy hoàng, cao cả ấy,

Sáng ngời đức tính, tỏa hào quang.

2. Năm nàng Thiên nữ đến bên đông,

Phủ kín hoa sen, tắm mát xong,
Khi đã đùa chơi, cùng múa hát,
Su-tà lại hỏi La-tà rằng:

3. Hỡi nàng mang các chuỗi sen xanh,
Và chuỗi bảo châu ở trán mình,
Da tựa vàng ròng, đen nháy mắt,
Sáng ngời như thể sắc thiên thanh,
Cuộc đời nàng lại thêm trường thọ,
Vì cơ sao nàng được nổi danh?

4. Thiên chủ quý yêu bạn nhất đoàn,
Hoàn toàn khả ái vẻ dung nhan,
Bạn tài giỏi múa ca đàn hát,
Và được quần tiên đến hỏi han.
Sau khi Sutà hỏi, Latà liền đáp:

5. Khi được làm người giữa thế nhân,
Em là dẫu quý tộc giàu sang,
Tuân lời chông bảo, không hờn giận,
Luôn giữ ngày trai giới nhiệt tâm.

6. Thuở em là một kẻ phàm nhân,
Em đã làm vui đẹp ý chồng,
Cha mẹ, em chồng, người giúp việc,
Cho nên được tiếng tốt vang lừng.

7. Do hoàn thành thiện nghiệp xưa kia,
Em xuất chúng luôn cả tứ bề:

Thọ mạng, dung quang và hạnh phúc,
Khang an, hưởng lạc thú tràn trề.

8. Các nàng nghe chuyện La-tà chẳng?
Nàng giải đáp lời ta hỏi thăm:

Các đức phu quân là thiện thú
Tối cao cho cả đám hồng quần.

9. Tất cả chúng ta trong Pháp chân,
Hãy chăm lo phục vụ phu quân,
Nơi đâu những kẻ là trình phụ
Theo Đạo pháp này phải tận tâm
Thực hiện những điều La-tà nói,
Chúng ta sẽ hưởng được thiên ân.

10. Sư tử lang thang khắp núi rừng,
Trú trong hang đá, chón nương thân,
Giết tan các vật nào hèn yếu,
Vì nó ăn loài thú bốn chân.

11. Vậy tín nữ theo các Thánh nhân,
Lòng thành, nương tựa đức phu quân,
Với chồng, giữ trọn niềm trinh tiết,
Tiêu diệt xan tham, thắng hận sân,
Người ấy thực hành theo Chánh pháp,
Đời sau thọ hưởng cảnh thiên đàng.

5. (33) Chuyện thứ năm - Lâu Đài Của Guttīla (Guttīla-Vimāna)

Trong lúc Đức Thế Tôn trú tại Rājagaha, Tôn giả Mahā-Moggallāna du hành lên thiên giới, như đã kể ở trên, đến cõi trời Ba mươi ba. Ở đó trong ba mươi sáu Lâu đài liên tiếp, Tôn giả thấy ba mươi sáu Thiên nữ hưởng thọ thiên lạc vinh quang với một đoàn tùy tùng gồm cả ngàn tiên nữ, và Tôn giả lần lượt hỏi, bắt đầu với vằn kê. “Nàng Thiên nữ sắc đẹp siêu phàm” về các thiện nghiệp được các nàng thành tựu. Sau khi Tôn giả hỏi, các Thiên nữ đáp lời với các vằn kê, mà vằn đầu tiên là:

Con đã dâng y đẹp tuyệt trần...

Sau đó Tôn giả về nhân thế, trình câu chuyện lên Đức Thế Tôn. Khi nghe chuyện, Đức Thế Tôn nói:

- Nay Moggallāna, không phải các Thiên nữ chỉ được ông hỏi và đáp lời như vậy mà thôi, nhưng xưa

kia, hội chúng ấy cũng được Ta hỏi và trả lời như vậy.

Rồi vị Trưởng lão thỉnh cầu, Ngài kể lại cuộc đời *Guttilla*, một chuyện Tiên thân của Ngài. (*Xem chuyện “Tiên thân Đức Phật”, quyển II số 243, Guttilla Jataka*).

1. Thất huyền cầm ấy thật du dương,

Ta phải đàn êm ái lạ thường,

Đệ tử mời ta ra nhảy múa,

Ko-si-ya, hãy giúp ta cùng.

2. - Ta là nơi chốn bạn nương nhờ,

Ta vẫn thường tôn trọng giáo sư,

Đệ tử sẽ không sao thắng bạn,

Giáo sư này sẽ thắng môn đồ.

Tương truyền rằng ba mươi sáu Thiên nữ ấy đã sinh làm người vào thời Đức Phật *Kassapa* (Ca-diếp cổ Phật trước đức *Gotama*), và đã thực hành các công đức thiện sự như vậy; một người dâng y, một người dâng hương, một người dâng trái cây tuyệt hảo, một người dâng nước mía, một người in dấu năm ngón tay có tẩm hương tại Tháp của Đức Thế Tôn, một người hành trì ngày trai giới, một người dâng nước lên một Sa-môn lúc ấy đang thọ thực vào giờ Ngọ trai, một người vô sân phục vụ cha mẹ chông cẩu kinh, một nữ tỳ tận trung chuyên cần, một người dâng cháo sữa lên một Sa-môn đang khát thực, một người dâng mật mía, một người dâng khúc mía, một người dâng quả *timbaru*, một người dâng dưa hấu, một người dâng dưa bở, một người dâng dưa leo, một người dâng hoa *pharusaka*, một người dâng lò than nhỏ bằng đất (để sưởi), một người dâng bó củ sen, một người dâng một nắm lá thuốc, một người dâng tương chua, một người dâng bánh mè, một người dâng dây thắt lưng, một người dâng dây treo ở vai, một người dâng tấm vải buộc vết thương, một người dâng quạt, một người dâng quạt lá kè, một người dâng dụng cụ đuổi ruồi bằng lông chim công, một người dâng dù che nắng, một người dâng mút, một người dâng bánh ngọt.

Tất cả vị này được tái sinh cùng đoàn tùy tùng gồm cả ngàn tiên nữ để làm thị nữ của Sakka Thiên chủ. Khi được *Guttilla*, giáo sư âm nhạc, hỏi thăm, mỗi vị lần lượt giải thích các thiện nghiệp đã làm, bắt đầu với vần kệ: “Tín nữ dâng y đẹp tuyệt trần” v.v....

3. Nàng Thiên nữ sắc đẹp siêu phàm

Đang chiếu mười phương với ánh quang,

Nàng đứng, toàn thân đều tỏa sáng

Như vì sao cứu hộ trần gian.

4. Vì sao nàng được sắc như vậy,

Vì có gì nàng vinh hiển đây,

Những lạc thú nào nàng mến chuộng

Trong tâm, đều xuất hiện ra ngay?

5. Hỡi nàng Thiên nữ đại oai thần,

Nàng tạo đức gì giữa thế nhân,

Vì có gì oai nghi rực rỡ,

Dung quang tỏa sáng khắp mười phương?

6. Nàng Thiên nữ ấy hỷ tâm tràn,

Được Mục-liên Tôn giả hỏi han,

Bèn giải đáp ngay phần hạnh nghiệp,

Và đây là kết quả cho nàng.

7. Tín nữ dâng y đẹp tuyệt trần,

Là người vinh hiển giữa nhân quần,

Người nào dâng các y như thế

Sẽ đạt thiên cung đẹp thỏa lòng.

8. Hãy ngắm Lâu đài đây của con,

Là Thiên nữ, con biến hóa khôn lường,

Vinh quang nhất giữa đàn tiên nữ,

Hãy ngắm quả thành tựu phước ân.

9. Vì thế sắc con đẹp thế này,

Và con vinh hiển ở nơi đây,

Bất kỳ lạc thú nào ưa chuộng

Trong dạ, tức thì xuất hiện ngay.

10. Xin trình Tôn giả đại oai thân

Công đức con làm giữa thế nhân,

Nhờ đây oai nghi con rực rỡ,

Dung quang tỏa sáng khắp mười phương.

Giống như Lô đài này của người dâng y, bốn Lô đài kế tiếp cũng được triển khai như vậy: Các vần kệ thứ 3 đến thứ 10 được lập lại bốn lần với các điểm thay đổi sau:

1. Tín nữ dâng hoa đẹp tuyệt trần, ...

2. Tín nữ dâng hương ngát tuyệt trần, ...

3. Tín nữ cúng dâng quả tuyệt trần, ...

4. Tín nữ dâng cam lộ tuyệt trần, ...

18. Con đã in hình năm ngón tay,

Tắm hương lên bảo Tháp thờ Ngài

Thế Tôn Ca-diếp thời sơ cổ,....

....

Giống như Lô đài người in dấu năm ngón tay tắm hương, bốn Lô đài kế tiếp cũng được triển khai như vậy, và lập lại các vần kệ từ 8 đến 10, nhưng có các biến đổi sau đây thay thế vần kệ 18:

19. Con thấy Tăng Ni ở dọc đường,

Khi con nghe pháp của chư Tôn,

Con tuân thủ một ngày trai giới,

...

20. Khi đứng trên dòng với tín tâm,

Con dâng cúng nước một Sa-môn,

...

21. Xưa con hầu hạ mẹ cha chồng

Cáu kính, gặt gầy lại cọc cằn,

Con chẳng hận sân hay oán ghét,

Giữ gìn giới đức thật chuyên tâm.

22. Con là người phục dịch tha nhân,

Nô lệ chuyên cần việc bản thân,

Con chẳng hận sân hay ngã mạn,

Con là người đã được chia phần.

23. Khi đã hoàn thành sự nghiệp xong,

Tái sanh thiện thú, được hân hoan,

...

24. Con dâng cháo sữa một Sa-môn

Đang bước đi cầu thực giữa đường,

Hãy ngắm Lô đài con được hưởng....

...

Giống như Lô đài của người cúng cháo sữa, hai mươi lăm Lô đài khác cũng phải được khai triển như vậy:

25. Con dâng mật mía....

26. Con dâng khúc mía nhỏ...

27. Con dâng quả timbaru...

28. Con dâng dưa hấu...

29. Con dâng dưa bở....

30. Con dâng dưa leo....

31. Con dâng hoa pharusaka....

32. Con dâng lò sưởi tay...

33. Con dâng một nắm rau xanh....

34. Con dâng một bó hoa nhỏ...

35. Con dâng một bó củ sen...

36. Con dâng một nắm lá thuốc...

37. Con dâng cháo xoài...

38. Con dâng bánh mè...

39. Con dâng dây thắt lưng..

40. Con dăng dây treo ở vai...
41. Con dăng tấm vải buộc vết thương...
42. Con dăng cây quạt...
43. Con dăng cây quạt lá kê...
44. Con dăng dụng cụ đuổi ruồi bằng lông công...
45. Con dăng cây dù che nắng...
46. Con dăng đôi dép...
47. Con dăng bánh dẻo...
48. Con dăng mít kẹo...
49. Con dăng bánh ngọt lên một Sa-môn đi khát thực....
50. Hãy ngắm Lâu đài đây của con,
Là Thiên nữ con biến hóa khôn lường,
Vinh quang nhất giữa đàn tiên nữ,
Hãy ngắm quả thành tựu phước ân.
51. Vì thế sắc con đẹp thế này,
Và con vinh hiển ở nơi đây,
Bất kỳ lạc thú nào trong dạ
Yêu chuộng, tức thì xuất hiện ngay.
52. Xin trình Tôn giả đại oai thần
Công đức con làm giữa thế nhân,
Vì thế oai nghi con rực rỡ,
Dung quang tỏa sáng khắp mười phương.
53. Lành thay ta đã đến hôm nay,
Hạnh phúc bừng lên, rạng rỡ ngày,
Vì được thấy đàn Thiên nữ ấy
Thay hình đổi dạng thỏa lòng đây.
54. Đã nghe thiện pháp các nàng tiên,
Ta quyết thực hành lắm phước duyên:
Bố thí, tinh cần, thân chế ngự,
Ta nguyện đến cảnh chẳng ưu phiền.